

РЕШЕНИЕ

№ 5766

гр. С**, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

като разглежда докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20211110170689 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

Предявен е иск по чл.410, ал.1, т.2 КЗ от „З.Е.А.Д“ ЕАД срещу С.О. за сумата от 121,35 лева – вземане за платено застрахователно обезщетение за щети върху л.а. „Ф.Г.“ с рег. № **2НН, предмет на сключен при ищеца договор за имуществено застраховане, които щети са настъпили при ПТП от 06.08.2021г. в гр. С**, на бул. „А.М.“ поради попадане на автомобила на несигнализирано препятствие на пътното платно – дупка, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (09.12.2021г.) до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че платил застрахователно обезщетение за ремонт на автомобил, обект на сключен с него договор за имуществена застраховка, причинени при ПТП вследствие на попадане на автомобила в необозначена и несигнализирана неравност на улица в гр. С**. Твърди, че мястото на инцидента е общински път и задължение за поддържането му в изправно състояние, както и за сигнализирането на неравност на пътното платно по закон, е на ответника. Наличието на необозначена и несигнализирана неравност на пътното платно се дължало на неизпълнение на тези задължения и бездействието на лицата, натоварени от ответника със задълженията за осигуряване на необходимите условия за безопасно преминаване по платното за движение, било основание за ангажиране на регресната отговорност на ответника за платеното обезщетение и ликвидационните разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Оспорва твърдения механизъм на ПТП. При определяне на застрахователното обезщетение неправилно не било отчетено овехтяването на гумата, която се твърди, че е била увредена при твърдяното ПТП. Навежда възражение за допуснатото от страна на водача на процесния автомобил нарушение на нормата на чл.20, ал.2 ЗДвП, поради което съпричиняване размерът на обезщетението следвало да бъде намален.

Привлеченото на страната на ответника третото лице – помагач „И.С.“ АД, не е взело становище по предявените иски.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените иски, възраженията срещу тях и доказателствата по делото, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че в качеството си на застраховател по договор за

имууществено застраховане е платил твърдяното застрахователно обезщетение за вреди, които са причинени вследствие на преминаване на процесния автомобил през необезопасена и необозначена неравност на пътното платно на улица в гр. С**, размер на причинените вреди, наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „каска“, както и действителния размер на вредите към датата на настъпване на събитието.

Съдът приема за установено, че на 06.08.2021г. в гр. С** водачът на л.а. „Ф.Г.“ № **2 НН се е движил по бул. „А.М.“ с посока на движение към ул. „Околовръстен път“, като по време на движение е преминал през необезопасена и несигнализирана неравност на пътното платно. Настъпването на инцидента и причините за възникването му се установяват безпротиворечиво от разпита на свидетелите М. Н.а и И. Н.. Свидетелката М. Н.а съобщава, че през 2021г. е претърпяла пътнотранспортно произшествие при управление на л.а. „Ф.Г.“ № **2 НН, което настъпило в гр. С**, по бул. „А.М.“ в посока на движение от „Бизнес парк“. В близост до хипермаркет „Хит“ платното за движение било осеяно с необозначени и необезопасени дупки. Управляваният от свидетелката автомобил попаднал в дупка в дясното платно за движение на автомобила, като поради натовареното движение свидетелката не могла да премине в съседното пътнo платно. След преминаването на автомобила върху намиращата се на пътното платно неравност върху предната дясна гума се образувал голям балон, което свидетелката установила, след като паркирала автомобила в близост на работното си място 5 минути след инцидента. След попадането на автомобила в дупката изскочил камък, който леко одраскал джантата. Съобщеното от свидетелката М. Н.а напълно се потвърждава и от показанията на свидетеля И. Н., който съобщава, че е пътувал заедно със свидетелката Н.а в деня на инцидента. Той потвърждава съобщеното от нея за настъпил инцидент, при който управляваният от М. Н.а л.а. „Ф.Г.“ попаднал в необозначена неравност на пътното платно при движение от ж.к. „Младост“ в гр. С** в посока „Бизнес парк“, вследствие на което била увредена предната дясна гума, върху която се образувал балон.

Настъпването на произшествието при описания механизъм се подкрепя и от заключението по съдебно – автотехническа експертиза, неоспорено от страните, което се кредитира от съда и съгласно което уврежданията по процесния автомобил от техническа гледна точка отговарят да са получени при описания механизъм.

Обстоятелството, че за произшествието не е съставен и по делото не е представен протокол за ПТП не разколебава изводите за настъпване на произшествието при твърдения механизъм. Следва да се има предвид обстоятелството, че произшествие като настоящото – настъпило само с един участник и без установена невъзможност на автомобила да се придвижва на собствен ход, не се посещава от органи на полицията и съответно за него не се съставя протокол за ПТП с материални щети – арг. чл.6, т.1, вр. чл.2, ал.1, т.2 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информирание между Министерството на вътрешните работи.

Недоказано (при доказателствена тежест на ответника) е възражението за съпричиняване на произшествието от водача, обосновано с управление на автомобила с несъобразена скорост. Данни за такова поведение не се съдържат в доказателствата по делото, вкл. и в показанията на разпитаната като свидетел водач на автомобила – М. Н.а, която съобщава, че преди инцидента е управлявала автомобила с ниска скорост, което била и причината да се движи в дясната пътна лента.

Предвид горното процесното пътнотранспортното произшествие е настъпило на улица в населено място – гр. С**, за която не се доказва да се явява едновременно и участък от републикански или общински път, поради което Закона за пътищата, на основание чл. 1, ал. 2, т. 1 от него, не намира приложение. Съгласно чл.167, ал.1 и ал.2, т.1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната

маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на С.О. е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в С**, което включва и недопускането, съответно отстраняването на неравности по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно - обезпечителна отговорност при действията / бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място. Според даденото в т. 3 от ППВС № 4/30.10.1975 г. разрешение, собственикът на вещта, отговаря по чл.45 ЗЗД, съответно по чл.49 ЗЗД при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено, като отговорността по чл.50 ЗЗД е в случаите на невъзможност да се обезопаси вещта, в която хипотеза вредите са причинени от присъщите на вещта свойства. В настоящия случай, собственик на улицата, на основание чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. § 7, ал.1, т.4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл.11, ал.1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяването на улицата. С оглед на това, че наличието на дупка на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които ответникът – С.О., е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД. Такова тълкуване относно елементите от фактическия състав на търсената отговорност е дадено в решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I т. о., ТК. От изложеното следва, че искът по чл.410, ал.1, т.2 КЗ е установен по основание.

Към датата на събитието л.а. „Ф.Г.“ с рег. № **2НН е бил обект на сключен при ищеца договор за застраховка „каска“, обективизиран в приетата като доказателство застрахователна полица № ***73, сключена при клауза „Пълно каска“. Не се спори по делото, а и от приетите като доказателство Общи условия към застрахователния договор се установява, че процесното събитие е покрит от застраховката риск – I.2, вр. клауза „Пълно каска“ към Глава Втора от Общите условия.

От събраните писмени доказателства (опис по претенция № 51-01600-10991/21/09.08.2021г., опис – заключение по посочената претенция) се установява, че по повод урежданията на автомобила, предмет на сключената при ищеца имуществена застраховка, ищецът е определил размер на застрахователното обезщетение от 121,35 лева. От приетото като доказателство платежно нареждане (л.26) се установява твърдението на ищеца, че на 13.08.2021г. на застрахованото лице е платено застрахователно обезщетение в размер на 5,84 лева след приспадане на дължима вноска от застрахователната премия в размер на 115,51 лева при определен размер на застрахователното обезщетение от 121,35 лева.

С плащането на застрахователното обезщетение, респ. възстановяването на вредите в натура, застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка “Гражданска отговорност“ на причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне - чл.411 КЗ. Обемът на отговорността по чл.410, ал.1 КЗ включва платеното застрахователно обезщетение и ликвидационните разноски. Отговорността на ответника на претендираното основание не може да надвишава застрахователната сума (чл.386, ал.1 КЗ) и действителната стойност на вредата (чл.386, ал.2 КЗ). Разпоредбата на чл.386, ал.2 КЗ предвижда, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие - действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл.400, ал.1 КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число

всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл.400, ал.2 КЗ).

Съгласно приетото заключение по съдебно - автотехническата експертиза по средни пазарни цени към датата на процесното събитие стойността на труда и авточастите, необходими за възстановяване на нанесените вследствие на процесното ПТП щети, възлиза на 148,67 лева. При недоказано възражение за съпричиняване няма основание за намаляване на размера на вземането на основание чл.51, ал.2 ЗЗД. От изложеното следва, че искът следва да се уважи в предявения размер, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане.

По разноските:

Предвид изхода на делото право на разноски има само ищцовото дружество, на което съгласно списък по чл.80 ГПК следва да се присъдят разноски в общ размер от 700 лева, за извършването на които са представени доказателства.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О., адрес: гр. С**, ул. "М**" № 33 да плати на „Застрахователно еднолично акционерно дружество „Б.В.И.Г.“ ЕАД, ЕИК **86, със седалище и адрес на управление : гр. С**** на основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ сумата от 121,35 лева – вземане за платено застрахователно обезщетение за щети върху л.а. „Ф.Г.“ с рег. № **2НН, предмет на сключен при ищеца договор за имуществено застраховане, които щети са настъпили при ПТП от 06.08.2021г. в гр. С**, на бул. „А.М.“ поради попадане на автомобила на несигнализирано препятствие на пътното платно – дупка, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (09.12.2021г.) до окончателното плащане, както и на основание чл.78, ал.1 ГПК – сумата от 700 лева – разноски.

Присъдените суми могат да бъдат внесени по следната банкова сметка : IBAN: ***60, BIC : STSABGSF.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ответника - „И.С.“ АД, ЕИК **11, със седалище и адрес на управление : гр. С****

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____